

[Finansministeren.]

tillæget fra 12 til 18 Kr. aarlig. Det er ikke nogen stor Nedgang, Maksimum er en halvanden Krone om Maaneden, men jeg vil sige her, som jeg har sagt det under Forhandlingen i Folketinget, at jeg anser denne Nedgang for at være en af de mindre gode Sider ved det Forslag, der her foreligger. Imidlertid er denne Nedgang af Stedstillæget indgaaet i de samlede Forhandlinger om Forslaget og medregnet i den samlede Udgiftsberegning, som jeg senere skal gøre nogle enkelte Bemærkninger om.

Hvad Lovforslagets finansielle Side angaar, er der foretaget en Normalberegning med Hensyn til den fremtidige Udgift, som Lovforslagets Vedtagelse vil medføre. Efter disse Beregninger vil Forslaget i Fremtiden, naar Systemet kommer i Orden med de Nedsættelser og Forhøjelser, som der er Tale om — de kommer ikke alle sammen paa en Gang —, betyde en Merudgift for Staten paa ca. 3 Mill. Kr. Jeg maa maaske benytte Lejligheden til her at sige, at man enkelte Steder, ogsaa i Pressen, lige op til den allersidste Tid har søgt at sammenstille disse 3 Mill. Kr.s Lønforhøjelse med den Nedgang i Tjenestemændenes Vilkaar, som foretoges i 1927. Det burde dog være gaaet op for Pressen i hvert Fald, at disse to Ting i og for sig ikke har noget med hinanden at gøre, idet den Nedsækning, der blev foretaget i 1927, og som jeg for mit Vedkommende fandt uberettiget og finder uberettiget, senere er blevet afviklet gennem den Nedgang i Prisniveauet, som er sket, saaledes at de 20 Mill. Kr., der var Tale om, i det allervæsentligste vilde være forsvundet, selv om der ikke var foretaget nogen Lovændring i 1927. Jeg gør denne Bemærkning, fordi et konservativt Blad her i Byen, „Nationaltidende“, i Aftes sammenlignede disse 3 Mill. Kr. med den Nedgang, der fandt Sted i Tjenestemændenes Lønninger i 1927. Som sagt: Forbindelsen eksisterer ikke, idet de 3 Millioner her er en Stigning, som finder Sted — jeg kan sige paa Trods af, at de 20 Millioner i det allervæsentligste er afviklede gennem Prisnedgangen. Dette er formentlig ikke ukendt for Tingets Medlemmer, det er sikkert ikke nødvendigt for mig at komme ind derpaa, men jeg har villet nævne det af Hensyn til Pressen, som ogsaa paa dette Omraade burde være vel orienteret.

Med Hensyn til Fordelingen af den samlede Merudgift, her er Tale om, altsaa ca. 3 Mill. Kr., har der i Folketinget været Spørgsmaal fremme om en anden Fordeling

af disse 3 Mill. Kr., idet de socialdemokratiske Medlemmer i Udvalget med principiel Tilslutning fra det radikale Partis Medlemmer har fremsat et Forslag om at føre en Del af det, der efter det foreliggende Lovforslag gaar til de højere lønnede Tjenestemænd, over til de lavere lønnede, navnlig saaledes, at man kunde undgaa en Nedsættelse af Stedstillægssatserne og lade de personlige Tillæg, som der principielt arbejdes med i Loven, i noget højere Grad dække den eventuelle Nedgang, der kan ramme de enkelte Tjenestemænd. Dette Forslag om en anden Fordeling vandt ikke Tilslutning i Udvalget, og da alle Partier paa Forhaand maatte antages at have bundet sig til at tage Forslaget, som det kom fra Kommissionen, har det Parti, som fremsatte Forslaget i Udvalget, og det Parti, som principielt sluttede sig dertil, ikke stillet Forslaget som et egentligt Ændringsforlag, idet man paa Forhaand vidste, at det ikke kunde vinde Tilslutning. Lovforslaget fremtræder altsaa, som det her foreligger, med den Fordeling, der fandtes i Kommissionsbetænkningen og i det Forslag, som jeg fremsatte i Folketinget, ligelydende med Kommissionens Forslag.

Jeg tror, at jeg med disse Ord har redegjort for Hovedlinierne i det Lovforslag, jeg her har den Ære at forelægge, og jeg skal naturligvis være villig til at give alle yderligere Oplysninger, som maatte ønskes. Jeg tillader mig at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i det høje Ting.

Stensballe: Jeg havde egentlig ventet, at den højtærede Minister var gaaet lidt dybere ind paa Forslaget, og naar han ikke gjorde det, vil det maaske bevirke, at jeg kommer til at sige noget mere, end jeg egentlig havde tænkt mig. Jeg synes nemlig, der var væsentlige Punkter, der ikke blev omtalt, medens paa den anden Side et Forslag, som jeg nu hører har været fremført i Folketinget, og som jeg ogsaa har læst lidt om i Folketingsudvalgets Betænkning, fik en særlig omhyggelig Omtale. Jeg skal senere komme lidt tilbage til det og anstille nogle Betragtninger over, hvad den højtærede Minister sagde herom i Dag.

Jeg vil gerne straks angaaende Kommissionens Arbejde, som strakte sig over omtrent halvandet Aar, bemærke, at Kommissionens Arbejde af Formanden for Kommissionen — ikke mindst heri bestaar hans Fortjeneste af denne Kommission — fra allerførste Færd blev tilrettelagt med det Maal for Øje at faa skaffet en Overenskomst til Veje. Det er ogsaa mit Indtryk, at der fra